

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Somijā spēkā esošajiem Noteikumiem 1598/1995 par transporta līdzekļu reģistrāciju personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, jāpieprasa pagaidu tranzīta atļauja transporta līdzeklim, kas jau likumīgi reģistrēts un apdrošināts citā dalībvalstī, lai šādu transporta līdzekli ievestu Somijā vai arī ar to šķērsotu Somiju tranzītā uz citu dalībvalsti vai trešo valsti. Persona, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, bez šādas atļaujas nevar Somijā izmantot transporta līdzekli, kas iepriekš reģistrēts un apdrošināts citā dalībvalstī. Lai saņemtu šādu atļauju, personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā un kas Somijā ievēd citā dalībvalstī reģistrētu transporta līdzekli, jāapstājas robežkontroles punktā, kur tā var pieprasīt atļauju un samaksāt attiecīgās nodevas. Transporta līdzekli nevar izmantot pirms atļaujas saņemšanas. Šāda atļauja parasti ir derīga septiņas dienas, kuru laikā transporta līdzekļa ievēdjam tas jāreģistrē Somijas transporta līdzekļu reģistrā, ja vien viņš nevēlas to izmantot tikai pagaidu tranzīta atļaujas ietvaros.

EKL 28. pants paredz, ka dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību.

Tā kā personai, kas ir Somijas rezidents, ievēdot citā dalībvalstī reģistrētu transporta līdzekli vai arī šķērsojot Somiju tranzītā uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, jāapstājas uz Somijas robežas, lai pieprasītu tranzīta atļauju, šādam transporta līdzeklim tiek sistemātiski piemērota robežkontrole, kam viennozīmīgi ir importa kvantitatīvo ierobežojumu vai citu pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību pazīmes EKL 28. panta nozīmē.

Somijas Republika nav norādījusi nevienu argumentu par to, ka šāda tranzīta atļauju sistēma ir vienīgais līdzeklis, kā nodrošināt efektīvu nodokļu kontroli, kas, savukārt, praktiski nozīmē to, ka personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, ir pienākums sistemātiski veikt īpašas robežkontroles formalitātes, t.i., apstāties nākamajā robežkontroles punktā un pieprasīt tranzīta atļauju, turklāt bez jebkādas tiesiskas drošības, ka tā var izmantot citā dalībvalstī likumīgi reģistrētu, apdrošinātu un tehniski pārbaudītu transporta līdzekli. Šādas sistemātiskas formalitātes ir būtisks ierobežojums preču brīvai aprītei.

Ja Eiropas Kopienu Tiesa uzskata, ka šāda tranzīta sistēma ir attaisnojama Kopienas līmenī saskaņā ar EKL 30. pantu, Komisija norāda, ka atļaujas derīguma termiņš, kas atbilstoši noteikumiem parasti ir septiņas dienas, jebkurā gadījumā ir nesamērīgi

Pamatojoties uz šādiem apsvērumiem, Komisija uzskata, ka tranzīta atļauju sistēma, kas noteikta ar Somijā spēkā esošajiem Noteikumiem 1598/1999, nav saderīga ar EKL 28. un 30. pantu. Ja Tiesa uzskata, ka šādu sistēmu var attaisnot Kopienas līmenī saskaņā ar EKL 30. pantu, Komisija norāda, ka atļaujas derīguma termiņš, kas atbilstoši noteikumiem parasti ir septiņas dienas, jebkurā gadījumā neatbilst EKL 28. un 30. pantam.

**Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienai
Komisija iesniedza 2005. gada 9. februārī**

(lieta C-56/05)

(2005/C 93/22)

(tiesvedības valoda – grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 9. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Dimitris Triantafyllou*, tāš Juri-diskā dienesta darbinieks, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 3. jūlija Direktīvu 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem (OV L 157, 26.06.2003, 38. lpp.), vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs Direktīvas 17. pants;
- 2) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās bija 2004. gada 1. janvāris.